

Arrest

nr. 312 840 van 12 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 20 december 2022, dient op 21 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 14 december 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 30 januari 2024.

1.3. Op 2 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 3 april 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en bent geboren op 29 januari 1962 in Tskhinvali. Uw schoondochter overleed op 24 maart 2022 en sindsdien verbleven uw zoon [Z.] en twee kleinkinderen [K.L.] (DV: [...]; CG: [...]) en [K.A.] (DV: [...]; CG: [...]) bij u. Uw zoon had financiële problemen in Georgië en kon een lening niet terugbetalen, hierdoor kreeg hij problemen met zijn schuldeisers. Op 18 oktober 2022 kwamen de schuldeisers langs in de school van [L.] en vroegen om hem mee te nemen, waarop de juf belde naar uw zoon. Op 28 oktober 2022 gebeurde hetzelfde opnieuw. Hierna heeft uw zoon klacht ingediend bij het Isani Samgori politiekantoor. Op 16 november 2022 werd uw zoon aangevallen, waarna hij naar het ziekenhuis moest gaan. Op 4 december ging uw zoon zijn kinderen bezoeken en werd hij geblokkeerd door een auto op straat, waarna hij in elkaar werd geslagen en naar het spoed moest gaan. Uw zoon kreeg nog een termijn om zijn schuld terug te betalen, maar hij besloot om het land te verlaten. U vertrok samen met uw zoon uit Georgië op 20 december 2022. U dacht dat jullie het land verlieten omwille van de financiële problemen van uw zoon. Uw zoon ging naar de Verenigde Staten en u arriveerde dezelfde dag nog in België. Op 21 december 2022 diende u uw verzoek om internationale bescherming in België in. Toen u aan Fedasil liet weten dat jullie terug naar Georgië wouden keren, heeft uw zoon alles verteld en gezegd dat jullie niet terug naar Georgië mogen keren omdat de kinderen daar in gevaar zijn.

U verblijft momenteel in België met uw kleinkinderen [K.L.] (DV: [...]; CG: [...]) en [K.A.] (DV: X; CG: [...]), die onder de voogdij staan van Mevr. [H.].

Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw geboorteakte, identiteitskaart en paspoort, uw vluchtelingenkaart, uw kaart m.b.t. het feit dat u een familielid bent van een veteraan, de identiteitskaart, overlijdensakte en geboortecertificaat van uw schoondochter, het paspoort en geboortecertificaat van uw kleinkinderen, het geboortecertificaat van uw zoon en zijn huwelijkscertificaat, medische en politionele verslagen van uw zoon, een medisch verslag van uzelf, een getuigenis van een opvoeder en documenten m.b.t. het verblijf van uw zoon in de Verenigde Staten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Zo dient er vooreerst te worden opgemerkt dat u zelf verklaart Georgië niet uit persoonlijk problemen te hebben verlaten (CGVS, p.6), u heeft zelf nooit persoonlijke problemen ondervonden en haalt alleen een vrees aan in hoofde van uw kleinkinderen (CGVS, p.7-8). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u een persoonlijke vrees zou koesteren bij terugkeer naar Georgië.

Daarnaast bestaan er ook ernstige twijfels over de geloofwaardigheid van het relaas met betrekking tot de problemen van uw zoon zoals u dat vertelt. Zo dient er te worden gewezen op een ernstige tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen. U verklaarde bij DVZ dat uw zoon voor u was gevlucht uit Georgië. Op een dag maakte hij contact en zei dat het gevaarlijk was voor u en zijn kinderen in Georgië, en dat u de kinderen moest meenemen naar België (CGVS vragenlijst, randnr.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat u samen met uw zoon bent vertrokken uit Georgië op 20 december en u niet weet hoe het komt dat de tolk dat verkeerd heeft getolkt (CGVS, p.3 en 11). Het gaat echter niet om enkel een datum die verkeerd zou zijn genoteerd. U heeft bij DVZ uitdrukkelijk verklaard dat uw zoon voor u uit Georgië is vertrokken en hij u telefonisch liet weten dat u met kinderen moest vertrekken naar België omdat het gevaarlijk was voor de kinderen. Het feit dat u dan tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zomaar verklaart samen met uw zoon te zijn vertrokken uit Georgië en pas in België op de hoogte te zijn geweest van het feit dat het gevaarlijk was voor uw kleinkinderen in Georgië (CGVS, p.9) doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

*Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan een persoonlijke vrees in uw hoofde ten gevolge van de schulden van uw zoon, dan nog maakt u niet aannemelijk dat u in dat geval geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn*

rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde waarom er in uw specifiek geval geen bescherming voorhanden zou zijn, u slaagt hier echter niet in. Wanneer er u wordt gevraagd hoe u weet dat u niet op de bescherming van de politie zou kunnen rekenen bij terugkeer naar Georgië, slaagt u er niet in om dit concreet aan te tonen. U haalt de klachten aan van uw zoon, die geblokkeerd zouden zijn en het feit dat jullie één familie zijn (CGVS, p.8). Zoals hieronder echter uiteengezet kan niet zomaar serieus geloof worden gehecht aan de door u aangebracht politionele documenten van uw zoon (zie -infra-). Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de politionele documenten van uw zoon, verandert het feit dat uw zoon slechts twee maal klacht zou hebben ingediend, niets aan uw persoonlijke situatie. U haalt immers geen persoonlijke redenen aan waarom u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen, buiten het feit dat u sinds de jaren negentig veel problemen heeft gehad en er nooit aan had gedacht om Georgië te verlaten (CGVS, p.8). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig zouden zijn om u bescherming te verlenen.

In zoverre u een vrees aanhaalt, in hoofde van uw kleinkinderen [K.L.] (DV: [...]; CG: [...]) en [K.A.] (DV: [...]; CG: [...]) dient te worden opgemerkt dat de vrees in hun hoofde, dient te worden beoordeeld in een eigen verzoek om internationale bescherming. In ieder geval is het opmerkelijk te noemen dat er op 5 december 2023 afstand werd gedaan van het verzoek in hoofde van uw kleinkinderen, hetgeen moeilijk te verzoenen valt met uw bewering dat zij vooral diegene zouden zijn die nood hebben aan internationale bescherming.

De door u neergelegde documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw geboorteakte, identiteitskaart, paspoort en vluchtelingenkaart attesteren uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Ook uw kaart m.b.t. het feit dat u een familielid bent van een veteraan, wordt niet in twijfel getrokken. De identiteitskaart, overlijdensakte en geboortecertificaat van uw schoondochter, het paspoort en geboortecertificaat van uw kleinkinderen, het geboortecertificaat van uw zoon en zijn huwelijks-certificaat, attesteren de identiteit, herkomst en familiale band van uw zoon, zijn overleden vrouw en uw kleinkinderen, wat niet wordt betwist. Betreffende het medisch verslag dat u neerlegt van uzelf, dient te worden opgemerkt dat het wel zeer bevreemdend is dat u een medisch verslag neerlegt, waarover u zelf niets vermeld heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud. Volgens het medisch verslag zou u op 5 december 2022 medische hulp nodig hebben gehad en zou de reden van uw letsel, geweld zijn geweest. U legt een gelijkaardig verslag neer op naam van uw zoon, daterende van hetzelfde tijdstip, waarbij tevens geweld als reden van het letsel wordt opgegeven. Het feit u deze documenten neerlegt en tegelijk verklaart nooit problemen te hebben gehad in Georgië en nooit op de hoogte te zijn geweest van de fysieke bedreigingen die uw zoon kreeg (CGVS, p.7-8), doet dan ook bijkomende vraagtekens rijzen bij het door u uiteengezette relaas. Ook de getuigenis van de opvoedster van het kinderdagverblijf doet verdere vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo verklaart zij immers dat u op 18 oktober 2022 samen met uw zoon, [L.] bent gaan halen in de kinderopvang nadat er mannen naar uw kleinzoon waren komen vragen. Opnieuw is dit een opmerkelijk feit te noemen in het licht van uw verklaringen dat u niet op de hoogte was van de problemen van uw zoon (CGVS, p.7). Als u samen met uw zoon uw kleinzoon bent gaan halen, lijkt het weinig waarschijnlijk dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat er vreemde mannen die dag zijn gaan informeren naar uw kleinzoon. Bijgevolg doet dit verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Op basis van bovenstaande redenen dient de bewijswaarde van de medische en politionele documenten van uw zoon sterk gerelativeerd te worden, en kan aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is. Betreffende de documenten die u neerlegt in verband met het verblijf van uw zoon in de Verenigde Staten, kan worden opgemerkt dat deze een begin van bewijs vormen van uw zoon zijn verblijf in de VS, doch tonen deze op geen enkele manier aan wat

de concrete oorzaak was van zijn vertrek, noch zijn deze in staat te bewijzen dat uw zoon een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren bij terugkeer naar Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

3. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, §§ 3-4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijderingen van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij meent dat er sprake is van een beoordelingsfout.

Verzoekster betoogt dat zij herhaaldelijk verzocht heeft om het administratief dossier te ontvangen, maar dit nooit heeft gekregen, waardoor haar rechten van verdediging zijn geschonden.

Zij vervolgt dat uit haar relaas duidelijk blijkt dat de schuldeisers van haar zoon zich ook op dichte familieleden hebben gericht, zoals zijn eigen kinderen, namelijk haar kleinkinderen. Omdat zij samenleeft met haar zoon en twee kleinkinderen meent zij dat zij ook onvermijdelijk gevisieerd zou worden. Zij geeft aan dat zij zelfs voor het overlijden van haar schoondochter steeds thuis bij de kinderen was om voor hen te zorgen terwijl hun ouders gingen werken. Zij kreeg van haar zoon de boodschap om zo snel als mogelijk het land te verlaten. Haar zoon zou in de ochtend vertrokken zijn en zijzelf met haar kleinkinderen in de avond. De schuldeisers hebben volgens haar meermaals getracht om haar en de kleinkinderen mee te nemen. Gezien de jonge leeftijd van de kleinkinderen werd voor hen een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend bij de DVZ. Het is voor de kinderen onmogelijk om zich bij de vader, haar zoon, te voegen omdat die vanuit Georgië naar de Verenigde Staten is gevlucht en aldaar een asielaanvraag heeft ingediend. Hun moeder is overleden.

Waar haar verweten wordt dat ze bij de DVZ verklaard heeft dat haar zoon vóór haar was gevlucht uit Georgië en bij het CGVS dat ze samen zijn gevlucht, betreft dit volgens haar een misverstand nu het gaat om dezelfde dag, maar dat haar zoon in de ochtend gevlucht is, terwijl zij in de avond is vertrokken. Zij vervolgt dat er geen telefonisch contact was met haar zoon, die haar slechts verteld heeft dat ze moest vertrekken. Pas nadat ze in België waren aangekomen, heeft ze met haar zoon telefonisch contact gehad en werd ze op de hoogte gesteld van de reden van hun vlucht.

Zij vervolgt dat haar zoon meermaals een klacht heeft ingediend. Uit de COI Focus van januari 2023 blijkt volgens haar dat de politie soms traag reageert en dat de politie moeilijke klachten probeert te vermijden. Zij voegt toe dat er bovendien de laatste jaren sprake is van een stagnatie of achteruitgang.

Tot slot legt zij een medisch verslag neer op naam van haar zoon, waarbij geweld als reden van het letsel wordt weergegeven en een verklaring van de opvoedster van het kinderdagverblijf, wat haar relaas zou ondersteunen.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende nieuwe stukken:

- E-mail aanvraag administratief dossier;
- Documenten procedure duurzame Oplossing K.L. en A.;
- Overlijdensakte moeder;
- Huwelijksakte moeder en vader;
- Bewijs vader in VS;
- Bewijs asielpcedure vader.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarbij zij volgend nieuw stuk voegt:

- een stuk van haar zoon waaruit blijkt dat dat de asielzoeker van haar zoon nog hangende is en zijn
asielinterview werd uitgesteld naar 10/7/2025.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster is samen met haar kleinkinderen naar België gevlucht omwille van de problemen die haar zoon had met zijn schuldeisers.

4.3.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aannemelijk maakt en dat zij evenmin aannemelijk maakt dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt. De commissaris-generaal komt hiertoe op grond van volgende vaststellingen:

- i) Verzoekster maakt niet aannemelijk een persoonlijke vrees te koesteren bij terugkeer naar Georgië nu zij (a) zelf verklaart Georgië niet omwille van persoonlijke problemen verlaten te hebben; (b) enkel een vrees aanhaalt in hoofde van haar kleinkinderen;
- ii) Er rijzen ernstige twijfels over de geloofwaardigheid van het relaas in verband met haar zoon omwille van haar tegenstrijdige verklaringen nu zij (a) enerzijds verklaart samen met haar zoon vertrokken te zijn en (b) anderzijds verklaart dat haar zoon eerst vertrokken was en haar telefonisch had meegedeeld dat zij ook diende te vertrekken met de kinderen;
- iii) Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan haar relaas, blijkt uit de COI Focus Georgië – algemene situatie van 11 december 2023 dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken en maakt verzoekster niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig zouden zijn om bescherming te verlenen;
- iv) Op 5 december 2023 werd afstand gedaan van het verzoek om internationale bescherming in hoofde van haar kleinkinderen, wat moeilijk te verzoenen valt met haar bewering dat zij nood zouden hebben aan internationale bescherming;
- v) De neergelegde documenten wijzigen bovenstaande beoordeling niet nu (a) de geboorteakte, identiteitskaart, paspoort en vluchtelingenkaart de identiteit en herkomst attesteren die niet in twijfel getrokken worden; (b) de kaart m.b.t. het feit dat zij een familielid is van een veteraan niet in twijfel getrokken wordt; de identiteitskaart, overlijdensakte en geboortecertificaat van haar schoondochter, het paspoort en geboortecertificaat van haar kleinkinderen, het geboortecertificaat van haar zoon en huwelijkscertificaat de identiteit, herkomst en familiale band van haar zoon, zijn overleden vrouw en kleinkinderen attesteren wat niet wordt betwist; (e) verzoekster over het medisch verslag zelf niets verteld heeft en elementen bevat die strijden met haar verklaringen; (f) de getuigenis van de opvoedster van het kinderdagverblijf weergeeft dat verzoekster op 18 oktober 2022 samen met haar zoon haar kleinzoon L. is gaan ophalen, terwijl ze verklaarde dat ze niet op de hoogte was van de problemen van haar zoon.

4.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Verzoekster slaagt er in het voorliggende verzoekschrift niet in om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoekster beperkt zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. In navolging van de commissaris-generaal, wordt geoordeeld dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of op grond van een reëel risico op ernstige schade.

4.3.3.1. Verzoekster kan niet gevolgd worden in haar betoog dat haar rechten van verdediging zijn geschonden omdat zij ondanks haar herhaaldelijke verzoeken om het administratief dossier te ontvangen, dit nooit heeft gekregen. Vooreerst blijkt dat verzoekster bij de redactie van haar verzoekschrift minstens kennis had van de inhoud van de notities van het persoonlijke onderhoud. Tevens blijkt dat verzoekster kennis had van de landeninformatie zoals gehanteerd door de commissaris-generaal, aangezien de vindplaats van deze informatie wordt vermeld in de bestreden beslissing en verzoekster zelf uit deze informatie citeert in haar voorliggende verzoekschrift.

Het is daarenboven aan verzoekster en haar advocaat om haar verdediging op een alerte, diligente en gedegen wijze te organiseren. Zo staat of stond het hen vrij om gebruik te maken van het inzage-recht en het dossier fysiek te gaan inkijken bij het CGVS. Ook bij de Raad kan het administratief dossier worden ingekeken. Zij toont echter niet *in concreto* aan hoe en in welke mate zij geschaad zou zijn in haar rechten van verdediging, waardoor zij het belang van haar kritiek niet aannemelijk maakt.

4.3.3.2. Verzoeksters voorgehouden problemen houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlijk conflict dat haar zoon zou hebben met een schuldeiser en hierin kan geen enkele *nexus* met enige vervolgingsgrond, zoals opgenomen in voormeld verdrag worden ontwaard.

4.3.3.3. Verzoekster maakt bovendien op geen enkele wijze aannemelijk dat er in haar hoofde een persoonlijke vrees voor vervolging is. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart zij immers dat zij nooit zelf persoonlijke problemen heeft ondervonden. Gevraagd haar vluchtrelaas uiteen te zetten, geeft zij aan Georgië nooit wegens persoonlijke problemen verlaten te hebben en geeft zij aan dat zij het land verlaten heeft omwille van problemen van haar kind en kleinkinderen (NPO, p. 6). Gevraagd of zij ooit concrete problemen heeft gekend in Georgië als oma of als moeder, antwoordt zij ook ontkennend (NPO, p. 7). Haar betoog in het verzoekschrift, dat uit haar relaas duidelijk zou blijken dat de schuldeisers van haar zoon zich

ook op dichte familieleden hebben gericht, zoals zijn eigen kinderen, namelijk haar kleinkinderen, volstaat niet om een persoonlijke vrees in haar hoofde aan te tonen. Bovendien wordt haar betoog sterk gerelativeerd nu verzoekster niet betwist dat er op 5 december 2023 afstand gedaan werd van het beschermingsverzoek in hoofde van haar kleinkinderen, wat niet te verzoenen valt met haar bewering dat haar kinderen in gevaar zouden zijn omwille van hun vader en dat de schuldeisers meermaals getracht zouden hebben om haar en de kleinkinderen mee te nemen. Haar uitleg, dat er voor haar kleinkinderen geopteerd werd om een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen bij de DVZ, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat ervoor geopteerd werd de procedure tot het bekomen van internationale bescherming voor de kinderen van haar zoon niet verder te zetten. Dat zij dan gevisieerd zou worden enkel en alleen omdat zij in Georgië heeft samengeleefd met haar zoon en twee kleinkinderen betreft en loutere bewering die geen steun vindt in haar verklaringen zoals afgelegd ten tijde van het persoonlijk onderhoud. De overwegingen dienaangaande in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

4.3.3.4. De vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent verzoeksters tegenstrijdige verklaringen blijven onverminderd overeind en worden niet op dienstige wijze weerlegd in het verzoekschrift. Bij de DVZ verklaart zij dat haar zoon vóór haar was gevlucht uit Georgië en dat zij op een dag contact opnam en zei dat het gevaarlijk was voor haar en zijn kinderen in Georgië en dat zij de kinderen moest meenemen naar België (AD CGVS, CGVS vragenlijst, randnr. 5), terwijl zij bij het CGVS meermaals aangaf dat zij en haar zoon op dezelfde dag Georgië verlaten hebben (NPO, p. 4). Deze tegenstrijdigheid heeft betrekking op de kern van haar vluchtrelaas, wat de geloofwaardigheid ervan ten stelligste ondermijnt. Bovendien stroken haar verklaringen bij de DVZ, dat haar zoon eerder was vertrokken en dat hij haar telefonisch op de hoogte had gebracht van de problemen niet met haar verklaring bij het CGVS dat zij in Georgië niet op de hoogte was van het feit dat het gevaarlijk was voor haar kleinkinderen (NPO, p. 7 en 9). Haar uitleg in het verzoekschrift is niet van die aard voorgaande tegenstrijdigheid op te heffen. Waar zij toelicht dat zij van haar zoon de boodschap kreeg om zo snel als mogelijk het land te verlaten, laat zij immers uitschijnen dat haar verklaringen bij de DVZ correct zijn, terwijl zij vervolgens aangeeft dat ze op dezelfde dag vertrokken zijn, maar preciseert dat haar zoon in de ochtend was vertrokken en zijzelf met haar kleinkinderen in de avond, waarmee zij tracht haar verklaringen bij het CGVS kracht bij te zetten. Bovendien zorgt deze *post-factum* uitleg, wederom voor een tegenstrijdigheid, die de reeds eerder vastgestelde tegenstrijdigheid aldus niet kan opheffen. Gelet op verzoeksters tegenstrijdige verklaringen, ook in het verzoekschrift, wordt geen geloof worden gehecht aan haar vluchtrelaas. De overwegingen dienaangaande in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig en worden integraal overgenomen.

4.3.3.5. Daargelaten voormelde vaststellingen, kan internationale bescherming slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de COI Focus “*Georgië Algemene situatie*” van 11 december 2023, waarnaar wordt gerefereerd in de bestreden beslissing, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende

structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023, waarnaar verzoekster verwijst, blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Uit voormelde recente COI Focus, die een zicht geeft op de situatie tot en met 13 november 2023, blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen andere informatie bij dan diegene die vervat is in de voormelde COI Focus van 11 december 2023. Haar betoog is niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. Het gegeven dat er nog steeds ruimte is voor verbetering, o.a. omtrent de afhandeling van misdrijven inzake huiselijk geweld alsook de bereidwilligheid en doeltreffendheid van de autoriteiten en het *Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department* om op te treden, zoals blijkt uit de door verzoekster geciteerde passage die ook tot uiting komt in de COI Focus van 11 december 2023, betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet overigens doeltreffend zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Gelet op hetgeen voorafgaat, komt het aan verzoekster zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. Verzoekster toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. Verzoekster toont niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen. De overwegingen dienaangaande in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

4.3.3.6. Tot slot worden de motieven in de bestreden beslissing, met betrekking tot de documenten die verzoekster neerlegt, integraal bijgetreden daar zij steun vinden in de stukken van het administratief dossier. In haar verzoekschrift onderneemt zij geen enkele poging om die motieven te bespreken of te weerleggen, maar beperkt zij zich er louter toe te wijzen op het medisch verslag op naam van haar zoon, waarbij geweld als reden van het letsel wordt weergegeven en op een verklaring van de opvoedster van het kinderdagverblijf, wat haar relaas zou ondersteunen. Zij gaat er echter volledig aan voorbij dat de inhoud van die documenten geen steun vinden in haar verklaringen afgelegd bij de commissaris-generaal, zoals die blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent op goede gronden gemotiveerd als volgt: *“Betreffende het medisch verslag dat u neerlegt van uzelf, dient te worden opgemerkt dat het wel zeer bevreemdend is dat u een medisch verslag neerlegt, waarover u zelf niets vermeld heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud. Volgens het medisch verslag zou u op 5 december 2022 medische hulp nodig hebben gehad en zou de reden van uw letsel, geweld zijn geweest. U legt een gelijkaardig verslag neer op naam van uw zoon, daterende van hetzelfde tijdstip, waarbij tevens geweld als reden van het letsel wordt opgegeven. Het feit u deze documenten neerlegt en tegelijk verklaart nooit problemen te hebben gehad in Georgië en nooit op de hoogte te zijn geweest van de fysieke bedreigingen die uw zoon kreeg (CGVS, p.7-8), doet dan ook bijkomende vraagtekens rijzen bij het door u uiteengezette relaas. Ook de getuigenis van de opvoedster van het kinderdagverblijf doet verdere vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo verklaart zij immers dat u op 18 oktober 2022 samen met uw zoon, [L.] bent gaan halen in de kinderopvang nadat er*

mannen naar uw kleinzoon waren komen vragen. Opnieuw is dit een opmerkelijk feit te noemen in het licht van uw verklaringen dat u niet op de hoogte was van de problemen van uw zoon (CGVS, p.7). Als u samen met uw zoon uw kleinzoon bent gaan halen, lijkt het weinig waarschijnlijk dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat er vreemde mannen die dag zijn gaan informeren naar uw kleinzoon. Bijgevolg doet dit verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Op basis van bovenstaande redenen dient de bewijswaarde van de medische en politionele documenten van uw zoon sterk gerelativeerd te worden, en kan aan door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover de stukken gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is. Betreffende de documenten die u neerlegt in verband met het verblijf van uw zoon in de Verenigde Staten, kan worden opgemerkt dat deze een begin van bewijs vormen van uw zoon zijn verblijf in de VS, doch tonen deze op geen enkele manier aan wat de concrete oorzaak was van zijn vertrek, noch zijn deze in staat te bewijzen dat uw zoon een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren bij terugkeer naar Georgië.” Die motieven blijven, daar zij pertinent en draagkrachtig zijn en niet worden weerlegd door verzoekster, integraal overeind.

De documenten gevoegd bij haar verzoekschrift alsook bij aanvullende nota, zijnde de documenten inzake de procedure duurzame oplossing voor haar kleinkinderen, de overlijdensakte moeder, de huwelijksakte moeder en vader, het bewijs van de vader in de Verenigde Staten, het bewijs van de asielpcedure in de Verenigde Staten en het stuk waaruit blijkt dat het interview werd uitgesteld, doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Enerzijds brengen zij niets in tegen de vaststelling dat verzoeksters problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, dat verzoekster geen persoonlijke vrees aannemelijk heeft gemaakt en dat haar tegenstrijdige verklaringen omtrent de kern van haar relaas de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. Anderzijds hebben zij geen uitstaans met de beoordeling van het voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië zoals *supra* besproken onder punt 4.3.3.5..

4.3.3.6. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt en dat zij evenmin aannemelijk maakt dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekster toont, gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

4.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van de administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal alsook die van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

4.8. De Raad heeft slechts de bevoegdheid om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO